

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : คลองมหาสวัสดิ์

ชื่อผู้วิจัย

อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

สาขาวิชา/

พระมหาทองมา ไบทัตทิฆ

คณะ/มหาวิทยาลัย

สาขาวิชานโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ

ปีการศึกษา

รองศาสตราจารย์สยาม อรุณศรีมรกต

2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ วิถีชีวิต และศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : คลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยการใช้แบบสอบถาม ประชาชนและสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 372 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัย หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยการใช้ t-test และ F-test เมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Scheffe ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 39 ปี มีสถานภาพแต่งงาน ระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เฉลี่ย 27 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน ได้รับจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์มากที่สุด ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความผูกพันกับถิ่นที่อยู่ และชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนในระดับสูง และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อาชีพ ระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ การศึกษา การเคยรับข้อมูลข่าวสาร รายได้รวมของครอบครัว และความผูกพันกับที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis Title	Community Participation in Sustainable Agro - tourism Management : A Case Study of Mahasawad Canal , Buddhamonton District Nakornpathom Province
Author's Name	Phramaha Tongma Baitubtim
Department/ Faculty/University	Department of Resources and Environment Policy and Management Graduate School Krirk University
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Wilailak Ratanapeantamma
Thesis Co-advisor	Assoc. Prof. Sayam Aroonsrimorakot
Academic Year	2007

Abstract

The main objective of this thesis is to study social , economic , lifestyle , knowledge , the understanding of community Participation , involving the problem , obstacle and the suggestion in the development of Sustainable Agro-tourism of Mahasawad Canal , Buddhamonton District , Nakornpathom Province. The study was conducted by using the questionnaire and interviewing the leader of relative community 372 participants. The researcher used descriptive statistics such as, t-test and F-test to analyze the collected data. For comparing the difference variables Scheffe'-test was used. The research outcomes were summarized as follows:

The most participants are female , marriage status , the average of age are 39 years old , the education below primary school , wageworker , income between 5,001 – 10,000 Baht , stayed in the area more than 27 years , never studied and attended the seminar of sustainable agro-tourism but were received the information by television. The understanding of sustainable agro-tourism and affiliate the community was high.

The hypothesis testing , the difference variable were sex , occupation , level of sustainable agro-tourism education and the stay in the area period have the affect of the development sustainable agro-tourism and the non difference were age , education , the way of input the information , family income and affiliate in habitation have the affecting in the development of sustainable agro-tourism were at the significant level of 0.05